

N:o 270.

Af Herr Jöns Pehrsson: Om aflåtande af underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran, att fortsättningen af pågående fästningsbyggnadsarbeten måtte inställas.

Då ständigt återkommande nya uppfinningar och vetenskaper framträdde på skådeplatsen i det menckliga lifvet, och aldramest, som det tyckes, i förstörelseredskap, som begagnas vid förefallande krig, så duger numera nästan ingenting af den krigsmateriel, som för några få år sedan ansågs oöfverträfflig. Jag, med flere, hafva nyligen fått taga i betraktande en modell, som vår oförgätlige landsman, John Ericson, från Amerika tillställt Svenska Staten, utvisande rörliga monitorfästningar på landet. Den föreställningen ligger nära till hands, att denna uppfinning kan göra lika stor förändring i fästningsbyggande, som förut monitorerna till sjös gjort för krigsfartyg, och snabbskjutande gevär för gevärstillverkningen. Jag har mig icke till fullo bekant, till hvilka resultat den af Kongl. Maj:t i nåder tillsatta komité för fästningsbyggnader kommit, i fråga om nya fästningsbyggnader, men väl, att det lär stå mycket klent till med de gamla. Jag vet ej heller om komitéen haft ofvan ifrågavarande modell sig tillgänglig och ej heller om Regeringen fäst sig något vid den. Då man nu vet, att många, många millioner Riksdaler blifvit använda till fästningsbyggnader, som, efter nuvarande nya förstörelseverktygs uppfinnande, tjena till ingenting, så bör man gå försigtigt tillväga, att icke onödigtvis förstöra ytterligare summor. Sista Riksdag var visserligen sparsam att bevilja medel för fästningsbyggande, men på det att icke äfven dessa summor skola möjligen onyttigt användas, är det jag vågar hos Riksdagen anhålla, att allt fästningsbyggande för närvarande måtte uppskjutas, tills en bestämd tanke och plan derföre, med hänsyn till Ericsons modell, blir fattad, hvarför jag anhåller:

att Riksdagen ville i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, att fortsättningen af fästningsbyggnaderna, efter gamla systemet, måtte genast inställas, så länge till dess konstateradt blir, om John Ericsons nya uppfinning får

företräde och bör följas vid framdeles förefallande byggnader af fästningsförsvar på landet.

Om remiss häraf till vederbörligt Utskott anhålles vördsammast.

Stockholm den 27 Januari 1868.

Jöns Pehrsson
från Kronobergs län.

N:o 271.

Af Herr A. W. Björck: Om antagande af den Franska grammvigten såsom myntvigt samt med förslag, i sammanhang dermed, till åtskilliga bestämmelser, rörande myntets beskaffenhet.

Vid 1862—63 årens riksdag fästade jag uti en då inom Borgare-Ståndet afgifven motion (N:o 198) uppmärksamheten på de olägenheter, som följa deraf, att den Svenska specien i verkligheten eger ett högre värde, än Hamburger-riksdalern samt de med denna i värde lika Norska och Danska specierna. För att undanrödja dessa olägenheter, föreslog jag att bringa den Svenska specien till värde och vikt lika med $1\frac{1}{2}$ Tysk Vereins-thaler, men detta förslag rönste icke framgång. Det anmärktes deremot hufvudsakligen, att Vereinshalern icke skulle komma att antagas till ett gemensamt mynt för de civiliserade länderna och att man därför borde öfvergå till något mynt i värde lika med den Franska franken. Fem år hafva nu förflutit, under hvilka frågan om ett gemensamt myntsystem för Europas och Amerikas stater icke obetydligt framskridit, och det skall därför synas mindre tidsenligt, att jag ånyo framställer det förslag, som under mera gynnsamma förhållanden icke vann bifall. Man skall med mera rätt än 1863 erinra, att, då ett mynt, som för alla är gemensamt, måste vara att föredraga framför ett, som endast för vissa länder skall blifva lika, det icke är skäl att vidtaga en förändring, som sannolikt icke kan blifva länge bestående, och att sålunda tvänne gånger framkalla de olägen-